

Çocuk Cerrahisi ve Çocuk Ürolojisinde Güncel Makalelerden Örnekler

Çocuk cerrahisi makalelerini derleyen ve yorumlayan:

Yrd. Doç. Dr. Emil Mammadov

KKTC Yakın Doğu Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Cerrahisi Anabilim Dalı

Mucous fistula refeeding decreases parenteral nutrition exposure in postsurgical premature neonates
Colin D. Gause, Madoka Hayashi, Courtney Haney et al.

Journal of Pediatric Surgery 2016;51:1759-1765.

Yenidoğan döneminde distali mukus fistül şeklinde ostomi açılmış olan hastalarda distal fistülden beslenmenin fonksiyonel etkileri ile ilgili yapılmış bir çalışma. Proksimal stomadan gelen içerik toplanıp 6 Fr Foley sonda kullanılarak pompa sistemi ile distal fistülden verilmiştir. Distal beslenme yapılan 13 hasta ile sadece ostomisi olan 11 hasta karşılaştırılmıştır. Her iki grupta hastaların büyük çoğunluğunu NEK hastaları oluşturmuştur ve gruplar arasında kritik hastalık belirteçleri açısından önemli fark saptanmamıştır. Sonuçlara baktığımızda, distal beslenme yapılan hastalarda enteral beslenme hedefine ortalama 28, yapılmayan hastalarda ise 43 günde varılmıştır ($p=0.03$), ve beslenme yapılan hastaların total parenteral nutrisyonu anlamlı olarak daha erken kesilmiştir (25 gün vs 41 gün, $p=0.04$). Kolestaz belirteçleri distal beslenme yapılan hastalarda daha düşük olsa da bu fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır. Stoma kapatılması sırasında yazarların gözlemi distal barsağın daha gelişmiş olduğu yönde ve 1:1 anastomoza daha uygun olduğu seklindedir.

Yorum: İlk olarak 1983'te tanımlanan distal stoma beslenmesi yöntemi ile ilgili birçok çalışma yapılmış ve çeşitli yararları gösterilmiştir. Bu çalışmayı diğerlerinden ayıran en belirgin özelliği karşılaştırmalı yapılmış olmasıdır. Distal beslenme hasta ve hekim için uğraş isteyen bir yöntem gibi görünse de sonuçlara

bakıldığında denemeye değer olduğu aşikardır. Ek olarak, stoma kapatılması esnasında her iki grupta distal barsaktan biyopsi alınarak villus konfigürasyonu arasında farklara da histolojik olarak bakılabildi.

3D photography is a reliable method of measuring infantile haemangioma volume over time

Sarah A. Robertson, Roy M. Kimble, Kristen J. Storey, Emma L. Gee Kee, Kellie A. Stockton
Journal of Pediatric Surgery 2016;51:1552-1556.

Bu çalışmada infantil hemanjiyom takibinde kullanılmak üzere üç boyutlu volüm ölçümü yöntemi değerlendirilmiştir. Üç boyutlu görüntü alan kamera (3D LifeViz) ile propranolol tedavisi öncesi ve tedavinin birinci ve üçüncü aylarında resimler alınmıştır ve uygun yazılıma (Dermapix) aktararak lezyonun volümü tam olarak ölçülmeye çalışılmıştır. Ölçümü alan kişiler arasında fark oluşmaması için tüm önlemler alınmış ve görüntüler yazılım kısmında toplu olarak ikişer kez taranmıştır. Çalışmanın sonucunda hemanjiyomların çapında anlamlı değişiklik görülmemesine karşın volümler arasında istatistiksel olarak anlamlı küçülme görülmüştür ($p<0.01$).

Yorum: Oldukça karmaşık istatistiksel analizlerin kullanıldığı bu çalışmada yazarlar volüm ölçümünün çevre ölçümüne olan üstünlüğünü göstermişlerdir. Özellikle medikal tedavi verdiğimiz ve involüsyonu sayısal olarak göstermek istediğimiz hastalar için bu yöntem gelecek vaat etmektedir. Ancak bu tür ekipman ve yazılımların pahalı olduğu da unutulmamalıdır.

Comparison of peroral endoscopic myotomy and endoscopic balloon dilation for primary treatment of pediatric achalasia

Yuyong Tan, Hongyi Zhu, Chenjie Li, Yi Chu, Jirong Huo, Deliang Liu

Journal of Pediatric Surgery 2016;51:1613-1618.

Akalazyada peroral endoskopik miyotomi (POEM) ve endoskopik balon dilatasyonunun (EBD) kısa ve uzun dönem sonuçlarını karşılaştıran bu çalışmada toplamda 21 hasta (kız/erkek:11/10) değerlendirilmiştir. Çalışmada kısa dönem etkinliği, orta ve uzun dönem tedavi başarısı (Eckardt skoru) karşılaştırılmıştır. POEM yapılan 12 hasta ile EBD yapılan 9 hasta karşılaştırılmıştır. İşlemin üçüncü, altıncı ayında ve birinci yılında POEM başarı oranı EBD'na göre daha yüksek saptanmış ancak sonuçlar arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır. İşlem sonrası ikinci ve üçüncü yılda ise POEM başarı oranı balon dilatasyonuna göre anlamlı olarak daha yüksek bulunmuştur (%100 vs %44.4, p=0.044 ve %100 vs %33.3 p=0.026). POEM yapılan iki hastada kısa süreli özofajit gelişmiş ve medikal olarak tedavi edilmiştir. Her iki grupta da işleme bağlı ciddi komplikasyona rastlanmamıştır. Yazarlar, yöntemin başarısına dair kesin kanıya varmak için daha geniş seri ve daha uzun dönem takibine ihtiyaç olduğunu belirtmişlerdir.

Yorum: Uzakdoğulu gastroenterologların özellikle rağbet ettiği bu yöntemin akalazyaya tedavisinde geleceği var mı bilinmez ancak Heller miyotomiye göre daha az invazif olduğu literatürdeki yazarlar tarafından iddia edilmektedir. Dergimizin geçmişteki sayılarında bu yöntemi tarif eden bir özet verilmişti. Bu seride dikkatimizi çeken en önemli nokta, POEM uygulanan hastaların kısa ve uzun dönem kür oranının süreç içinde hiç değişmeden %100 olarak görülmesidir.

Open versus laparoscopic approach for intestinal malrotation in infants and children: a systematic review and meta-analysis

Vincenzo Davide Catania, Giuseppe Lauriti, Agostino Pierro, Augusto Zani

Pediatr Surg Int 2016;32:1157-1164.

Açık ve laparoskopik Ladd prosedürünü karşılaştıran ve toplamda 9 retrospektif çalışmanın ve 1003

hastanın dahil edildiği bir sistematik derleme ve meta-analiz. Literatürdeki hastaların %74'üne açık, %26'sına laparoskopik Ladd prosedürü uygulanmıştır. Açık cerrahi grubunda (0.9±1.2 yaş) olan hastalar yaş olarak laparoskopik gruba (2.6±3 yaş) göre daha küçük bulunmuştur (p<0.0001). Laparoskopi grubunda hastaların %25.3'ünde açık cerrahiye dönülmüştür. Laparoskopik grupta enteral beslenme açık cerrahi gruba göre daha erken başlamıştır (1.5 ± 0.3 vs 4.6 ± 0.1 gün, p<0.0001). hastanede kalış süresi de laparoskopik grupta anlamlı olarak daha kısa olarak bulunmuştur (5.9 ± 4.3 vs 11.2 ± 6.7 gün, p<0.0001). Açık cerrahi sonrası komplikasyon oranı %21 iken laparoskopik grupta %8 olarak görülmüştür (p<0.0001). Laparoskopik grupta postoperatif volvulus anlamlı olarak daha yüksek saptanmıştır.

Post-natal erythromycin exposure and risk of infantile hypertrophic pyloric stenosis: a systematic review and meta-analysis

L. Murchison, P. De Coppi, S. Eaton

Makrolid grubu antibiyotiklerin, özellikle de eritromisin'in infantil hipertrofik pilor stenozu gelişimi ile bağlantılı olabileceği bazı araştırmalar tarafından gösterilmiştir. Bu çalışmada yazarlar literatür derlemesi ve meta analiz yaparak bu bağlantıyı desteklemeye çalışmışlardır. Literatürden 115 çalışmanın içinden dokuzunun değerlendirmeye uygun bulunduğu bu analizde eritromisin kullanımı ile IHPS arasında kuvvetli ilişki olduğu görülmüştür (OR 2.45 (1.12-5.35), p=0.02). Ayrıca, yaşamın ilk iki haftasında verilen eritromisin'in IHPS ile ilişkisinin daha kuvvetli olduğu gösterilmiştir (OR 12.89 (7.67-2167), p<0.00001). Chlamydia trachomatis enfeksiyonu sonrası konjunktivit ve pnömoni profilaksisinde, boğmaca tedavisinde kullanılan, ayrıca son zamanlarda sıklıkla gastrointestinal dismotilite tedavisinde kullanılmaya başlanan eritromisin IHPS gelişimi ile ilişkili gibi görünse de, risk-fayda oranının iyi değerlendirilmesi gerekmektedir. Yazarlar, özellikle boğmaca üzerinden örnek vererek tedavi edilmemiş enfeksiyonun getireceği kesin riskler ile oluşması bir ihtimalden ibaret olan bir IHPS arasında hangisinin daha ağır basacağına iyi düşünülmesi gerektiğine dikkat çekmektedirler.

Çocuk ürolojisi makalelerini derleyen ve yorumlayan:
Uzm. Dr. Sibel Tiryaki (FEAPS)
Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Ürolojisi Anabilim Dalı

Can children with either overactive bladder or dysfunctional voiding transition from one into the other: Are both part of a single entity?

Kenneth I. Glassberg, Jason P. Van Batavia, Andrew J. Combs

*Journal of Pediatric Urology 2016;12:217.e1-217.e8
doi: 10.1016/j.jpuro.2016.05.024*

Son yıllarda disfonksiyonel işeme ile aşırı aktif mesanenin aynı hastalığın farklı yansımaları olduğu ya da birbirlerine dönüşebildiklerine dair birçok yazı mevcuttur. Çalışma bu giderek popüler hale gelen yaklaşımı sorgulamak amacıyla yapılmıştır. ICCS bildirimlerindeki yorumlar ve literatürde bunların dayanak noktası olabilecek bir prospektif çalışma olmadığı vurgulanmıştır. Bu amaçla her iki hastalık için 77'şer hastadan oluşan birer grubun uygun tedavi ve aralıklı işeme akım testleriyle en az 6 aylık izlem bulguları geriye dönük taranmıştır. Bazı disfonksiyonel işeme hastalarında biofeedback sonrası EMG'de aşırı aktif mesane bulgularının görülmesi zaten var olan bulguların tedavi sonrası saptanabilmesi olarak yorumlanmıştır. İki hastalığın birbirine dönüşmediği, klasik görüşü destekler biçimde bazı hastalarda beraber olabileceği belirtilmiştir.

Yorum: Nöropatik olmayan mesane sfinkter disfonksiyonlarıyla ilgili önemli bir sorun bu hastalıkların tanımları, isimlendirmeleri ve sınıflandırmaları konusunda mutabakata varamamış olmamızdır. Literatür incelendiğinde aynı bulguların farklı yazarlar tarafından farklı yorumlanabildiği görülmektedir.

Is glans penis width a risk factor for complications after hypospadias repair?

M.A. Faasse, E.K. Johnson, D.K. Bowen, B.W. Lindgren, M. Maizels, C.R. Marcus, B.D. Jovanovic, E.B. Yerkes
Journal of Pediatric Urology 2016;12(4):202.e1-202.e5. doi: 10.1016/j.jpuro.2016.04.017

Hipospadias, basit sınıflandırmasına rağmen hastalar arasında önemli farklılıklar ve cerrahi başarısını değiştirebilecek çok sayıda faktör barındıran bir doğumsal anomalidir; bu sebeple komplikasyona sebep olan faktörleri ortaya koymak amaçlı çok sayıda çalışma yapılmaktadır. Bu çalışmada Snodgrass ve ekibi tarafından öne sürülen komplikasyon için glans çapının bağımsız bir risk faktörü olduğu görüşü yeniden sorgulanmıştır. Bu amaçla tek merkezin 5 yıllık kayıtları geriye dönük taranmış, homojen bir hasta grubu oluşturulmaya çalışılarak 159 hastayla geniş bir seri gözden geçirilmiştir. Önceki iki yayının aksine, çok değişkenli analizle glans çapı ile komplikasyon riski arasında bir ilişki saptanmamıştır. Çalışmadaki diğer ilginç bulgular glans çapı ile hastanın yaşı ve meatus lokalizasyonu arasında bir ilişki olmamasıdır.

Yorum: Yazılar arasındaki bu farklı bulguların sebebi yazarlar tarafından sorgulanmış ve cerrahi tekniğindeki küçük farkların glans çapının sonuçlar üzerindeki etkinliğini değiştirebileceği söylenmiştir. Yine sayılara dökülemeyen anatomik farklılıkların sonuçlardaki değişikliklerde etkili olabileceği ifade edilmiştir. Yazarların bu yorumlarına katılmakla birlikte, bunların yanı sıra, bu kadar fazla değişkenli bir veride istatistiksel anlam için daha geniş serilerin gerekli olabileceği düşünülmüştür.

Psychosocial outcome in adult men born with hypospadias

Örtqvist L, Andersson M, Strandqvist A, Nordenström A, Frisé L, Holmdahl G, Nordenskjöld A
Journal of Pediatric Urology (2016) (article in press),
 doi: 10.1016/j.jpuro.2016.08.008.

Cerrahi başarısının artması, hastaların ve verilerin birikmesiyle erken komplikasyonlar kadar uzun dönem sonuçlar da cerrahların ilgisini çekmektedir. Hipospadias yalnız fiziksel değil sosyal sonuçlarının da olması beklenen bir konjenital anomalidir. Bu sebeple erişkin yaşa gelmiş hipospadias hastalarının psikososyal durumlarını değerlendirme amacıyla bir anket çalışması yapılmıştır. 1030 hipospadias hastası ile yaşları eşleştirilmiş 1000 sağlıklı gönüllü çalışmaya davet edilmiş ancak 167 hipospadias hastası ile 169 gönüllü (sağlıklı üniversite öğrencisi) katılmıştır. Anket sosyal faktörler, çocukluk deneyimleri, tıbbi faktörler, yaşam kalitesi skorları, ilişki anketi ana başlıklarını içermektedir. Çalışmadaki hastaların hipospadias sebebiyle ameliyat edilme yaş ortancası 4'tür. Hipospadiasin evlenme, çocuk yapma, iş bulma ve alay edilme konusunda riski artırmadığı ancak hipospadiaslı olguların eğitim düzeyinin daha düşük olduğu ve daha sıklıkla aileleriyle yaşamaya devam ettiği gözlenmiştir. Proksimal hipospadiaslı hastaların ise distal olgulara göre daha fazla sosyal sorunlar yaşadığı, yakın ilişki kurmaktan çekindiği gözlenmiştir. Yaşam kalitesi skorları açısından gruplar arasında fark saptanmamıştır.

Yorum: Çalışmanın sonuçlarının önemli bir kısmında olasılıkla toplumlararası farklılıkların etkileri de olmasına rağmen ilginç veriler ortaya koyan, bilginin az olduğu bir alanda önemli bir durum belirleme çalışması olduğu düşünülmüştür. Yazarların da belirttiği gibi çalışmanın en önemli eksiği ankete katılımın düşük olmasıdır. Bu tür anketlerde katılmak isteyenlerin daha fazla sosyal sorunları olanlar olması olasıdır. Çalışma, bu konuda ülkemizde çalışma yapmak isteyen çalışmacılar için de bir çok yol gösterici teknik detay içermektedir.

Outcome Analysis of Asymptomatic Lower Pole Stones in Children

Joana Dos Santos,* Roberto Iglesias Lopes, Ana Oliveira Veloso, Elizabeth Harvey, Walid A. Farhat and Frank Papanikolaou
The Journal of Urology (2016) 195:1289-1293, doi:
 10.1016/j.juro.2015.11.038

Taş hastalığı çocuk ürolojisi pratiğinde hakkında en net algoritmalar oluşturulabilmiş konulardan birisi olsa da semptomsuz alt pol taşları özellikle küçük çocuklarda kafa karıştırıcıdır. Gereksiz invaziv girişimden kaçınma isteği hem girişim zamanlaması hem de hangi girişimin yapılacağı konusunda cerrahları zorlamaktadır. Bu çalışmada, bu önemli klinik soruna değinmek amacıyla veriler retrospektif toplanarak hem girişim gerektirmiş hastaların özellikleri hem de girişim yapılmamış hastaların sonuçları ortaya konulmaya çalışılmıştır. 224 hastanın verilerinin incelendiği çalışmada hastaların %53.6'sında taşın kendiliğinden düştüğü, %25'inde semptomsuz kaldığı ve büyümediği gözlemlenmiştir. Konservatif izlemdeyken cerrahi gerektirme açısından anlamlı bulunan tek faktör taşın boyutu olarak saptanmıştır (ortanca 28 ay konservatif izlem süresinde). Yine ilginç bir bulgu daha küçük çocuklarda kendiliğinden düşme oranının daha yüksek olduğudur.

Yorum: Çocuklardaki taş konusunda çoğu algoritma erişkin verilerine dayanmaktadır. Özellikle küçük çocuklarda kıvrılabilir aletlerin çoğunlukla kullanılmaması alt pol taşlarına yönelik elimizde yalnızca invaziv girişim seçeneklerini bırakmaktadır. Bulgular bir miktar cerrahın seçimlerine bağlı olsa da yazarlar özellikle 7 mm altındaki taş boyutunda konservatif izlemin güvenli olabileceğine dair değerli bir veri sunmaktadır. Çocuklarda çok az veri bulunan bu konuda cerrahın kararını kolaylaştıracak bir çalışma olduğu düşünülmüştür.